

مریم قربان‌زاده، از مادرانگی‌هایش می‌گوید که همراه با تألیف چندین جلد کتاب است

فرزندتداوم لذت‌ها و آرامش است

● **ملیحه جهانبخش** همیشه در ذهن ما این مسئله را نهادینه کرده‌اند که اگر می‌خواهی چیزی به دست بیاوری در کنارش باید چیزهای دیگری را از دست بدهی! و این معادله وقتی پیچیده‌تر می‌شود که در زندگی می‌خواهی شهرت، امتیاز اجتماعی، شغل خوب یا درآمد عالی داشته باشی و در این مسیر تصویری که کنی حتماً باید چیزهایی را از دست بدهی! مثلاً اگر می‌خواهی نویسنده معروفی شوی و کتاب‌هایت به چاپ چندم برسند باید از دیگر نقش‌های زندگی‌ات صرف‌نظر کنی چون باید در خلوت و انزوا فقط به شخصیت‌های داستانی و پرداخت روایت و شیوایی قلمت پردازی و قید تفریح و خانواده و اشتغال‌های مرتبط با آن‌ها را بزنی! اما وقتی برای این قاعده کلی مثال نقض پیدا می‌کنی متوجه می‌شوی که می‌توان چیزهای زیادی را به دست آورد. اما قید خانواده و فرزند و زندگی مشترک را نزن! می‌توانی مادر و همسر خوبی باشی و در کنارش بیش از یک دهه از زندگی‌ات را صرف نوشتن و رشد و ارتقای خودت هم کرده باشی.

مریم قربان‌زاده از جمله زنانی است که هم توانسته با چند فرزند به خوبی نقش مادری و همسری را ایفا کند و هم صاحب قلم و سبک در نویسندگی باشد. کتاب‌هایی که نقطه قوت همه آن‌ها شاید «روایت‌گویی زنانه» در حوزه ادبیات پایداری است. با او به عنوان مادری که توانسته است در کنار نقش مهم تربیت‌فرزندان به نویسندگی نیز اشتغال داشته باشد، گفت‌وگو کرده‌ایم.

اهمیت قائل بودم. سال‌های عمرم را برایشان گذاشته‌ام. کتاب‌ها شش ماهه و دو ماهه نیستند، بلکه یک فصل از زندگی من هستند. به هر کدام که نگاه می‌کنم فقط آن کتاب را بازخوانی نمی‌کنم، بلکه فصل‌های زندگی‌ام را بازخوانی می‌کنم.

همسر نقش بی‌ظنیری دارد

او در باره نقش همسرش و حمایت‌ها و همراهی‌های او می‌گوید: همسر نقش بی‌ظنیری دارد. نه تنها در تربیت فرزندانش بلکه در مسیر زندگی و کاری من، حمایتگر و همراه است. همسر یکی از مردان نمونه روزگار است که در بسیاری از جهت‌ها، خلق و خو، صبوری، حمایتگری و... الگو است. علاوه بر مسائل زندگی مشترک و نقش همسری و پدری خانواده، استاد و راهنمای من و حتی مشاور کتاب‌هایم است. تاحدی نظر ایشان را قبول دارم که اگر ۵۰۰ صفحه کتاب بنویسم و بگویند چاپ نکنم، آن کتاب را چاپ نخواهم کرد.

رسیدم و آن هم رشد مادر و فرزند با هم بود. او در باره مقوله تربیت فرزندانش به نکته مهمی اشاره می‌کند و می‌گوید: من و همسر از جمله والدینی نیستیم که فرزندمان در تمام ابعاد باید مهارت یاد بگیرند. زبان را تا مترجمی، شناسایی را تا مربی‌گری، فوتسال را تا تیم‌ملی و... اصلاً قائل به چنین کاری نیستیم. ما وظیفه داریم تاحدی زمینه‌ها و امکانات رشد را فراهم کنیم و در اختیارشان بگذاریم. در آینده خودشان اگر شایستگی‌اش را داشته باشند در سایر مهارت‌ها هم تلاش می‌کنند.

کتاب‌هایم یک فصل از زندگی من هستند

این بانوی نویسنده نقطه عطف کتاب‌هایش را زمان شهر بانو می‌داند و در باره میزان زمانی که برای نوشتن کتاب‌هایش صرف کرده است و پایه‌های آن فرزندانش را نیز تربیت کرده است، بیان می‌کند: من برای هر کدام از کتاب‌هایم به اندازه تربیت فرزندانش

وقتی مادری و نویسندگی عجین می‌شود

متولد ۱۳۵۹ است و کافیس نامش را در اینترنت جست‌وجو کنید تا گفت‌وگوهای متعددی را در باره نویسندگی و نقد آثارش بخوانید. اما وقتی با او هم صحبت می‌شوم بیشتر از نقش نویسندگی‌اش به موضوع مادرانگی‌اش می‌پردازم. اینکه چطور توانسته است با وجود چهار فرزند بیش از یک دهه کتاب‌های متعددی مانند «در یاد»، «حوض شربت»، «خاتون و قوماندان» و «مشهورترین آن‌ها» شهر بانو را بنویسد. می‌گوید: کار نویسندگی جزو زندگی من است چه از سال‌هایی که با وبلاگ نویسی شروع کردم و هم زمان با تولد اولین فرزندم. یادداشت‌های روزانه‌ای با موضوع‌های سیاسی، اجتماعی و فرهنگی نوشتیم و چه زمانی که به صورت جدی وارد عرصه داستان نویسی شدم.

اولین یادداشت‌هایم در حیطه مادری بود

قربان‌زاده، مادری و نویسندگی را با هم تلفیق کرده است و در باره روزهای وبلاگ نویسی‌اش به یادداشت‌هایی اشاره می‌کند که برای پسرش سلمان نوشته است و می‌گوید: این نوشته‌ها خواننده‌های پروپا قرصی داشت. شاید اولین یادداشت‌های جدی من در حیطه مادری بود و برای لحظه لحظه تربیت فرزندم، برنامه‌ریزی داشتم. مسئله مهمی بود، چون عمرم را برای این کار صرف می‌کردم و همین موضوع بهانه‌ای شد که در حوزه تربیت فرزند بیشتر مطالعه کنم. از استادان و کارشناسان بهره‌بردم و در این حوزه به ایده‌ای

